

Lékař roku Petřík chtěl být chirurgem už od gymnázia

V pátém ročníku celostátní ankety Lékař roku pořádané Uníí pacientů ČR se vítězem v kategorii lékař lůžkového zdravotnického zařízení stal František Petřík, specialista chirurgického oddělení **českokrumlovské nemocnice**.

ČESKÝ KRUMLOV Nejoblíbenějším doktorem je chirurg František Petřík z českokrumlovské nemocnice. Dostal nejvíc hlasů v celostátní anketě pořádané Uníí pacientů ČR v kategorii lékař lůžkového zdravotnického zařízení a před několika dny si přivezl titul Lékař roku z Národního divadla.

„Pozvánka na pražskou Novou scénu na vyhlášení výsledků mě zaskočila. Dlouho jsem tomu nevěřil a říkal si, že je to apríl. Nakonec se však ukázalo, že není: titul beru jako poctu toho, že i v malých špitálech se dá dělat dobrá medicína,“ říká František Petřík.

Pětapadesátiletý chirurg je celou kariéru věrný krumlovské nemocnici. Nastoupil do ní hned po promoci na Fakultě všeobecného lékařství Karlovy univerzity a při práci zvládl atestaci I. i II. stupně. Tu složil v roce 1994, v té době společně s tehdejší primářem chirurgického oddělení Františkem Čížkem ve špitále zaváděl laparoskopické operace žlučníku, slepého střeva a další.

„Věnuji se takzvané měkké chirurgii. To znamená, že neoperuji kosti, ale dělám zákroky v břišní dutině. Kromě laparoskopických operací žlučníku, slepého střeva a tříselné kýly také jako jediný na

oddělení dělám operace pro pacienty na umělé ledvině. Je to speciální zákrok, kdy se spojuje žíla a tepna a vytvoří se tam anomální zkrat, který se využívá při hemodialýze,“ objasňuje zkušený chirurg.

Ubylo lůžek, přibýlo papírů

S lehkou nostalgií vzpomíná, jak se při jeho nástupu do nemocnice všichni zdravotníci znali a vládla tam téměř rodinná atmosféra. Přitom lůžek bylo mnohem víc – chirurgie jich měla 80, zatímco dnes jich má 56 a smlouvu s pojišťovnou uzavřenou pouze na 42 z nich.

„Lůžek ubylo, ale práce přibývá, protože pacienti jsou masírováni k tomu, aby chodili s každým škrábnutím. A hlavně přibývá enormně administrativy. Dřív nebyly počítače a stačila jen papírová evidence, ale teď toho musíme napsat osmkrát až desetkrát tolik,“ srovnává štíhlý tmavovlasý lékař.

Jako doktor v nemocnici v oblíbené rekreační oblasti poblíž Lipna si procvičí i němčinu. Nejlépe se domluví s Holanďany, kteří mluví srozumitelnou školskou němčinou. Horší je to s rodilými Rakušany, kteří mluví nářečím.

Na všechny zahraniční pacienty, kterým zkazí dovolenou kompli-

kovaná zlomenina nebo zánět slepého střeva, se dívá s pochopením. „Musí se vyrovnat s náhlými zdravotními komplikacemi v cizím prostředí a ne vždy se to treť tak, že s nimi na pokoji někdo mluví, a ještě v jejich řeči,“ podotýká František Petřík.

Specialista, pro kterého je práce na operačním sále nejen tvrdá dřina, ale také koníček, přitom v dětství snil o kariéře profesionálního řidiče. Chtěl vozit lidi autobusem stejně jako jeho otec. Jenže když mu bylo dvanáct, onemocněl mu táta rakovinou a třičtvrtě roku se zhoubnou nemocí bojoval. Nakonec jí v padesáti letech podlehl.

„Bylo to těžké období. Tehdy se ve mně něco zlomilo a rozhodl jsem se, že bych chtěl pomáhat lidem. Na gymnáziu už jsem měl jasno, že chci být chirurgem, který musí někdo dokázat hlavou i rukama. Chirurgie pro mě byla vrchol medicíny,“ vzpomíná lékař.

Jižní Čechy, jediná volba

Jako rodák z Týna nad Vltavou se považuje za skalního Jihočecha, protože u Týna se podle něho stékají dvě nejjihočeštější řeky: Lužnice s Vltavou. A tak se vždycky chtěl po vysoké škole vrátit zpátky do již-

Odborník František Petřík jako jediný na oddělení krumlovské chirurgie dělá operace pro pacienty na umělé ledvině. Foto: Slavomír Kubeš, MAFRA

ních Čech a nakonec zakotvil právě v Českém Krumlově, kde měla tehdy nemocnice jako jediná v regionu volné místo na chirurgii.

„Bydlel jsem na ubytovně přímo v areálu nemocnice a na oddělení jsem byl skoro pořád. Dostal jsem se brzy i k operacím. Začínal jsem samozřejmě s jednoduššími výkony, prubířským kamenem je operace slepého střeva,“ připomíná.

Chirurgie sídlila ve staré budově, nyní je kompletně rekonstruo-

vaná a patří mezi nejlepší v kraji.

Když má František Petřík volno, má v Krumlově oblíbené místo na Křížové hoře, odkud je krásný pohled na celé město se stužkou Vltavy v údolí. „A druhý krásný výhled je od zámecké zahrady. Davy turistů? Trošku mi vadí, protože v tom vidím vždycky jenom práci. Takže když jsou slavnosti, snažím se prchat z města. Během dne mám lidí dost, proto jsem občas rád sám,“ přiznává.

Ludmila Misová